

عنوان مقاله:

بازی نشانه ها در غزلیات بیدل دهلوی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و ادبیات غنایی، دوره 6، شماره 18 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فریده داوودی مقدم - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

احمد فروزانفر - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

چنانکه می دانیم هنجارگریزی میراث ادبیات عرفانی است که در ساختار و مضمون به گونه های مختلف در متون تصوف ظهور و بروز پیدا کرده است و عادت ستیزی از موتیف های اصلی این متون می باشد. در ادبیات مدرن و پست مدرن نیز هنجارگریزی به اشکال متفاوتی مطرح است که برخی از این موضوعات را لیچ در رویکردی زبان شناختی به شعر مطرح می کند. ولی هنجارگریزی را ابزار اساسی شعر آفرینی می داند و سپس به طرح هشت نوع هنجارگریزی می پردازد که یکی از آنها هنجارگریزی معنایی است. هنجارگریزی معنایی یعنی تخطی از مشخصه های معنایی حاکم بر کاربرد واژگان در زبان معیار یا به عبارت دیگر در نقش ارجاعی زبان. این مقاله به تحلیل و بررسی برخی از غزلیات بیدل بر اساس جدول سیلان نشانه ها در زبان شعر می پردازد. با تحلیل غزلیات بیدل بر این اساس به نکته های قابل توجهی می توان دست یافت. فراوانی تعداد تجرید گرایی و سیال پنداری از ویژگی ها و نوآوری های مهم در شعر بیدل است. همچنین وجود استعاره های بدیع و هنجارگریزی های فراوان در غزلیات وی نشانگر نظام فکری عرفانی و هستی شناسی بیدل و مهارت او در ابعاد زیبایی شناسی هنرش می باشد که این مقاله در جهت معرفی آن گام برمی دارد.

کلمات کلیدی:

هنجار شکنی، غزلیات، استعاره، بیدل دهلوی، سیلان نشانه ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279544>

